

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego 2025/26

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Tabloidyzacja polskiej prasy
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Tabloidization of the Polish press
Kierunek studiów	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	Studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Olga Białek-Szwed
---	----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	III semestr	3

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C.1 Zdobycie wiedzy na temat prasy masowej, ze wskazaniem na współczesne polskie tabloidy.
C.2 Świadomość różnicy pomiędzy zjawiskami tabloidyzacji a tabloidowości prasy. Cechy tabloidów. Charakterystyka tabloidyzacji polskiej prasy.
C.3 Znajomość specyfiki współczesnych polskich tabloidów („Super Express”, „Fakt”), w nawiązaniu do historii prasy sensacyjnej w Polsce oraz na świecie. Mechanizmy konstytuujące pisma tabloidowe: voyeuryzm, ekshibicjonizm medialny; działalność paparazzich.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu komunikacji społecznej, celach, podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji medialnych.	K_W01
W_02	Do opisu zjawisk stosuje specjalistyczną terminologię, definiuje terminy związane ze zjawiskiem tabloidyzacji	K_W04
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się na tematy dotyczące wybranych zagadnień; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku medioznawstwa, jak i innych dyscyplin.	K_U04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Ogólne informacje na temat tabloidu. Definicja pojęcia. Genealogia terminu. 2. Genealogia i historia współczesnych polskich tabloidów. 3. Historia powszechna prasy sensacyjnej na świecie. 4. Przykłady współczesnych polskich tabloidów. 5. Voyeuryzm medialny a ekshibicjonizm medialny. 6. Tabloidyzacja prasy opiniotwórczej, „kolorowej”, bezpłatnej, specjalistycznej itp. itd. 7. Leksyka tabloidów. 8. Zawód: paparazzi.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład problemowy z wykorzystaniem	Egzamin pisemny	Oceniona praca napisana przez studenta na egzaminie
W_02	Wykład problemowy z wykorzystaniem	Egzamin pisemny	Oceniona praca napisana przez studenta na egzaminie
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Wykład problemowy z wykorzystaniem	Egzamin pisemny	Oceniona praca napisana przez studenta na egzaminie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Sposób weryfikacji zakładanych efektów kształcenia: egzamin pisemny.

0 – 50% ocena niedostateczna

51-60% ocena dostateczna

61-70% ocena dostateczna+

71-80% ocena dobra

81-90% ocena dobra+

Powyżej 91% ocena bardzo dobra

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30 godz.
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	45 godz.

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. Białek-Szwed O., <i>Voyeurizm medialny w kontekście współczesnej prasy w Polsce</i> , Wyd. Adam marszałek, Toruń 2012. 2. Godzic W., <i>Znani z tego, że są znani. Celebryci w kulturze tabloidów</i> , Wyd. Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007. 3. Płonkowski T., <i>Skandale wśród znanych polskich dziennikarzy w XXI wieku</i> , [w:] <i>Współczesne media. Dziennikarstwo w czasach kryzysów</i> , T. II, red. I. Hofman, D. Kępa-Figura, Wyd. UMCS, Lublin 2024, s. 107-132.
Literatura uzupełniająca
1. Krzpiet M., <i>Fenomen ekshibicjonizmu w telewizji</i> , Oficyna Wydawnicza Aspra, Warszawa 2002. 2. <i>Tabloidyzacja języka i kultury</i> , red. I. Kamińska-Szmaj, T. Piekot, M. Poprawa, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2010. 3. Władysław W., <i>Krew na pierwszej stronie. Sensacyjne dzienniki Drugiej Rzeczypospolitej</i> , Wyd. Czytelnik, Warszawa 1982.